

శతకాలు

భక్తి, జ్ఞాన, నీతి

ఆర్యగృహ వేంకటేశ్వర-రాజేశ్వరీ శతకము

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కౌశిక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శిక్షపతి

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాచారి

గురు గౌరీమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు పీఠభూంధ్ర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు తీర్థాంగ స్వామి

గురు లాహరీ మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు పాయీ బాలా

గురు ఆంగీ

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద

గురు మహాయాగస్వామి

గురు విద్యాభాషాకానందగిరి

గురు చంద్రకేశవర పరమారాధ్య

వందే గురుపరంపరాం...

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్పుకోవటానికి

“నేను” గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020120028937

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

* సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు *

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject:

Language:

Scanning Centre:

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none"> Rashtrapati Bhavan CMU-Books Sanskrit TTD Tirupathi Kerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none"> INSA	<ul style="list-style-type: none"> Times of India Indian Express The Hindu Deccan Herald Eenadu Vaartha	<ul style="list-style-type: none"> Tamil Heritage Foundation AnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Author's Last Name																														
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Year																														
1850-1900					1901-1910					1911-1920					1921-1930					1931-1940					1941-1950					1951-
Subject																														
Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...																						
Language																														
Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu																						

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

ఆరోగ్య వేంకటేశ్వర శతకము.

- ఉ. శ్రీకరసౌఖ్యసంపదలు చేకుటునంచు మదిందలంచి స
త్పాకటభక్తిమీటునటు ప్రస్తుతిసేయఁగనెంచినాఁడ ని
న్నోకరుణాసముద్ర! మహితోన్నత దివ్యపదంబునందఁగా
నీకరుణాకటాక్షమును నిల్పుమ, నాపయి వేంకటేశ్వరా! 1
- చ. తిరుపతి వేంకటేశ కవిధీవరు శ్రీపదకృష్ణమూర్తిని
వరగుణుఁడా నృసింహకవి భద్రుని శ్రీయుత రామనాథుని
గురుతరభక్తిభావములు గూర్చి భజించుచునుంటి నాత్మలో
గురులనినమ్మినేడిపుడు గోరిభజింతును వేంకటేశ్వరా! 2
- చ. అనుదినము భజించెద సమంచితభక్తిని దాల్చుచుండి నా
జనకుని రామనాథుని ప్రసన్నదయాపరుఁ రామభక్తుని
మనమునమాటిమాటికిని నన్నును నాదగు భార్యను గుమా
రునిపయినుండిచూడుమని పోవుమటంచును వేంకటేశ్వరా! 3
- ఉ. మ్రొక్కెదసోమనాథునకు మ్రొక్కెదనిత్యమురామయాభ్యాని
మక్కువమీటనంజలి సమంబుగఁదాల్చి విశేషభక్తితో
మ్రొక్కెదరామమాంబకును మ్రొక్కెద శ్రీయుతలక్ష్మీదేవికిం
పెక్కినభక్తితోడ నను నెమ్మొయిఁజూడఁగ వేంకటేశ్వరా! 4

ఉ. మోదముతోడభక్తిమెయి మ్రొక్కుచునుంటినిదోసిల్వొగ్గి నా
సోదరునప్పయాఖ్యని విశుద్ధచరిత్రుని దైవభక్తునిన్
నాదగు మిత్రబాంధవుల సమ్మిభజింతుమదాత్మతోన నీ
వే, దయసూపఁగావలయు వేగమప్రోవుమ వేంకటేశ్వరా! 5

ఉ. నాదగుప్రాణమిత్రులను సమ్మిభజించెద నాత్మతోపలన్
శ్రీదయివారసౌఖ్యతతి జేరునటంచుఁ దలంచి భక్తిమై
మోదముగూర్చి నాజనని పుణ్యవతీసతిఁ సుబ్బమాంబనున్
నాదయితామణీయునుడనై భజియించెద వేంకటేశ్వరా! 6

ఉ. నాకును నాదుభార్యకును నాదగుపుత్రుఁడు వేంకటేశుకున్
బ్రాకటసౌఖ్యసంపదలు బాగుగలేవని మద్దురూత్తమున్
శ్రీకరవేంకటేశ కవిసింధునివేడితి భక్తిభావమున్
ప్రాకఁగఁజేసి యాపయిని భవ్యపదంబుగనంపె దీవనల్. 7

మ. తనపుత్రుండటు రోగబాధలకు సంతాపించి స్రుక్కఁగఁజే
యనుదానద్దియ మాయజేయవలెనంచారోగ్య కామేశ్వరీ
యను గ్రంథంబునువ్రాసెనక్కతననే యారోగ్యముగల్గెఁ బు
త్రునకున్ నాకదియందఁజేసెమిగులన్ దోరంపుప్రేమంబునన్.

ఉ. దానినిజూచియంతయు యథావిధిభక్తిఁబఠించితంతఁ బ్ర
జ్ఞానిధిలేకపోయినను గల్గెమనమ్మున మద్దురూత్తమున్
శ్రీనియమంబుదాల్చుచు భజించెడుగోర్కె; యతించితీవిధిన్
దానసుఖంబుగల్గునని తథ్యముసెప్పితి వేంకటేశ్వరా! 9

ఉ. అందిన లేఖఁజూచి తమరంతగ ప్రేమరసంబు నాపయిన్
జెందఁగఁజేసి శీఘ్రమొరచించిరి పద్యముతోడ నాశిషం
బందెఫలించెఁగోరికలు హర్షపయోధిని మున్నవెట్టితిన్
డెందమునందు మిమ్మొప్పుకు దీర్చిభజించెద దైవమోయనన్.

మ. భవదత్యంతకృపారసంబుఁ జిలుకన్ బ్రాప్తించె నారోగ్యవై
భవకాంతుల్, ప్రసరించెబుద్ధి, తనరెన్ భాగ్యంబు, లోలోపలన్
దెవులున్ బోదొడగెన్ సుఖంబుగలిగెన్ దేజస్సుహచ్చెన్
[వెసన్
నవనీతంబగు నీహృదబ్జమెపుడున్ నాయందునిల్పగదే. 11

శా. భావంబందుననిన్నె సద్గురునిగాభావించి పూజించెదన్
నీవేనన్ను సముద్ధరింపగల సున్నేహప్రభావంబునన్
బ్రోవంగాఁగలమేటిమిత్రుఁడవు నాపూబోడియున్ మీరలే
దైవంబంచు భజించుచుండెనెడఁదన్ ధర్మంబుగాపాడుచున్.

మ. భవదత్యంతకృపాకటాక్షకల నాభాగ్యంబు నాకబ్బుటన్
గవితాధోరణిఁగొంతనాకు దొరకంగా మిత్రులంగూడి నీ
కవితాసారముగోలుచుంటి నెపుడున్ గాలంబునెట్టంగ, సం
భవమయ్యెన్ గద తెల్విమీరటుల నాపట్టె ప్రకాశింపఁగన్.

శా. నీవేనాదగుదైవమంచు నెదలో నిక్కంపుసద్భక్తితో
భావంబొప్ప భజించుచుంటి నెపుడున్ బ్రావీణ్యమేపారఁగాఁ
బ్రోవంగాఁదగువాఁడ భక్తుఁడను సమ్మోదంబునంజూడుమో
దేవా! తిర్పతివేంకటేశ్వరగురూ! దీనుండనుబ్రామియఁడన్. 14

గీ. గురుఁడుచూపిన తోవను నరుగుటే, శు
భంబు శిష్యునకనియెంచి భక్తి భావ
ములను సమకూర్చివ్రాసెయంగ మొదలుపెట్టి
నాఁడ సౌఖ్యముగొంచుచున్నాఁడనిపుడు. 15

గీ. గురుఁడరచియించెననుచు నేనురచన నొన
రింప దొరకొనుటకు గర్వరేఖకలన
కాదు, యంతటివాక్సిద్ధి కలుగకున్న
మూఢ భక్తిచే భగవంతుఁబొగడరాదె? 16

- చ. ప్రతిదినమున్ బరాత్పరుల భవ్యుల శ్రీయుత దేవదేవులన్
నతియును నేనునుంగలిసి చక్కఁగఁ గొల్చుచునున్న వారమో
యతులగుణాధ్య! యైనను సమస్తమునీవని యాత్మలోన నెం
చితినిలువేల్చువౌట నిటు నిన్ను భజించితి వేంకటేశ్వరా! 17
- మ. ఇలువేల్చె తగు వేంకటేశ్వరుఁడ వెంటేనిన్ సుఖానందముల్
కలుగఁజేయుచు రోగబాధలటు కూలఁజేసి మద్భార్యకున్
జలనమ్మెప్పుమరాని సౌఖ్యమును నిచ్చల్ గూర్చి రక్షింపుమా
బలమున్ ధీబలమున్ వహించియెసఁగన్ బ్రార్థింతునిన్నేమదిన్.
- చ. గురులపయిన్ వహించి సమకూర్చిన భక్తియనిక్కమేని, నా
గురులనె దైవమంచుదగఁగొల్చిన భావమునిక్కమేని, దు
ర్భరమగురోగబాధలను బాపుమ నాదగుభార్యకున్ వెసన్
గురుబలమిచ్చి ప్రోవుమ నినున్ భజియించెద వేంకటేశ్వరా!
- ఉ. నీకృపమాపయిన్ బఱపి నిత్యము సౌఖ్యముగూర్చు భాగ్యముల్
మాకునొసంగిరోగమును మాయఁగఁజేయుమ నాదుభార్యవే
బోకలనీదునామమునె ముందుగ భక్తిస్మరించుచుండు, లే
బోకలప్రోవుమార్గమును బోధనసేయుమ వేంకటేశ్వరా! 20
- ఉ. నాతనయున్ సతీమణిని నన్నును నీకరుణాకటాక్ష వి
స్ఫోతసగౌరవోన్నత విశేషవిలాసరుచుల్ వహించి, ను
శ్రీతనరంగఁబ్రోవుమింకఁ జేరి నమస్కృతులిచ్చుచుంటి మి
దై తగురీతిభక్తిమెయి నిమ్ముగఁజూడుమ వేంకటేశ్వరా! 21
- ఉ. నీవమదీయదైవమని నిత్యము వేకున దోసిల్పొగ్గి సం
భావనఁజేసి భక్తిమెయిఁ బ్రార్థనసేయుచునున్న వాడ నో
దేవ! మహానుభావ! వెనుదీయకమానుతులన్ గ్రహించి, మ
మ్మివె, కృపాకటాక్షమున నేపుగఁజూడుమ వేంకటేశ్వరా!

చ. తపములుసేయఁగాఁ దగిన దార్ధ్యములేదు శరీరమందునన్
జపములుసేయఁగాఁదగిన సత్త్వగుణంబునులేదు మాయెడన్
విపులమనఃప్రమోదమున విశ్రుతికెక్కిన నీస్వరూపమే
యెపుడుస్మించుచుంటిమి, వహింపుమప్రేమను వేంకటేశ్వరా!

చ. మొలకలబాధచేదనువు పూర్తిగఁజిక్కె మదీయభార్యకున్
బలగుణమున్ క్షయంబుగని ప్రాణముమీఁదనునాసపోయెఁగే
వలబలహీనమై బ్రదుకు వ్యర్థమటంచును రోతపుట్టఁగా
వలవలనేడ్చుచుండెఁ దగు ప్రాపునుజూపుమ, వేంకటేశ్వరా!

ఉ. పోషణసేవలన్నియును సాంతముగా నడిపించినాను, ఆ
దోషమడెట్టిదోషునికి దోచదు వైద్యశిఖామణుల్ సదా
పోషణఁజేయుమందులను బోయుచునుండిరి ప్రాకృతంపుదు
ద్దోషముచేనవన్నియుఁ బ్రదోషములై నవి వేంకటేశ్వరా! 25

చ. విసువుజనించెనామనము వ్రేఁగుచునున్నది నాదుభార్యకున్
విసువుజనించెనొమ్మనము భీతికిదావలమయ్యె, మందులున్
విసమగుచుండె ధైర్యమును వీడుచునుంటిమి తోచదయ్యెనో
బిసరుహనేత్ర! ప్రోవుమింక వేగమ సత్కృపఁ వేంకటేశ్వరా!

చ. సుతుఁడును రోగబాధలకు స్రుక్కుచునుండెను నాఁడునాటికన్
సతియును మిక్కుటంబగువిషాదముచేఁగృశియించుచుండె, నా
మతిచెడిపోయె భార్యకుఁ బ్రమాదమువచ్చుటన్న భీతిచే
నిత్యతతోచదెట్లయిన నీవేశరణ్యము వేంకటేశ్వరా! 27

చ. సతతమువీరికై తగిన చాకిరిచేయగలేక దార్ధ్యమున్
బలితమునయ్యెనెద్దియును నాకు స్ఫురింపదునాత్మలోనికై
ద్దితెల్లవు? కాలమెట్టులొగతించుచునుండె భవత్పదంబునం
దతివినయమ్మునన్ బడితి హర్షమొసఁగుమ వేంకటేశ్వరా! 28

చ. దేవులనుమాటలేక గణుతింపఁగఁజాలినశక్తినిచ్చి, యి
బ్బుచనమునందు నాచిగురుబోణిని నాసుతునిన్ శుభంబుగా
నవిరళసౌఖ్యసంపదల నందఁగఁజేసి భవత్కృపా కటా
క్షవిధులచే నిరంతరముగావుమ శ్రీయుత వేంకటేశ్వరా! 29

చ. ఎవరెడిచెప్పినన్ వినుచు నెంతయు నొషధసేనసేయుచున్
దేవులుక్షయింపలేదని మదిన్ గడుదుఃఖమునందు మున్గుచుం
డి, వలయు ధైర్యముగనక నెట్టుచునుంటిని గాలమెట్టులో
యవిరళసౌఖ్యమియఁదగదా? యిలువేలుప! వేంకటేశ్వరా!

చ. పతిహితభక్తిచేనెలయు భామిని నాదగుభార్య; నన్ను న
మ్మతినతిధర్మమున్ విడని మానిని చందముగూడియుండు, న
స్సతి, పతియన్నదై వమని తప్పకగొల్చెడుసాధ్విగాన శ్రీ
యుతమగు సౌఖ్యసంతతుల నొప్పగగూర్చుమ వేంకటేశ్వరా!

ఉ. బాలుఁడు చిన్నవాఁడగుట బాలునితప్పులు దల్లితండ్రులే
పాలనచేయగావలయు వాదముతోఁబనియేలనాకు? నా
బాలునిబోవఁగాఁదగిన బాధ్యతనీపయివెట్టినాఁడ, నే
లీలనుజూచెదోచెపుమ శ్రీయుముగూర్చుమ వేంకటేశ్వరా!

చ. జనకుఁడునున్న కాలమున సర్వసుఖంబులఁబొందినాఁడ, నా
జనకుఁడు స్వర్గమేగఁగ బ్రసవ్యములయ్యెఁ బ్రసక్తులన్నియున్
జనకునిఁబూజసేయుటది సత్యమటంచుఁ దలంచితేని నె
మ్మనమునశాంతిగూర్చుమ ప్రమాదముగావుమ వేంకటేశ్వరా!

ఉ. ఈవెలుగంగరాని పనులెవ్వియుసేయుటలేదు, చేసినన్
బోవఁగరానివెవ్వి? యిలఁబుత్రునిగాంచెడు తఁడ్రిరీతి నా
భావముమాటినన్ దుదకు భారమునీయదిగానసైఁచి, యే
తోవనుబోవుచో శుభము దోడ్పడుసెప్పుమ వేంకటేశ్వరా!

ఉ. నీమముతోడ నీపదమునేమదినమ్మిభజించుచుంటి, నా
కేమియునాశలేదు గమనించిన నాసతియున్ నుతుండునున్
బాములబొందకుండఁగనుమా, యలరోగపుబాధమాన్పుమా
సామముబోధసేయుమ ప్రసన్నగుణాకర! వేంకటేశ్వరా! 35

చ. నినుభజియించుచుందునవనిన్ భయభక్తియుతంబుగా సతం
బునునుతియించుచుంటిని ప్రపూర్ణమతిన్ భవదీయనామమున్
మనముననీస్వరూపమునె మాటికిమాటికి నిల్పుచుందునో
వినుతగుణప్రభావ! ననువేగఁగణింపుమ వేంకటేశ్వరా! 36

చ. చదివితినాంగ్లభాష నటుసాంతముగా పయిఁగొంతతెన్న నా
సదమలవేంకటేశ కవిచంద్రునియొద్దఁ బఠించినాఁడ, స
మ్ముదమున నారసింహకవివ్రాజ్యని శ్రీయుతరామనాథునిన్
వదలకకొంతనేర్చితిని నన్నెటుచూతువో వేంకటేశ్వరా! 37

ఉ. పంచమవేదమైపటగు భారతమంతయు నాంధ్రభాషలో
మించిరచించె నెంతయును మేలగురీతిని కృష్ణమూర్తియం
చంచితకీర్తిగాంచిన సమర్థుఁడటంచునుతించినాఁడ, నే
వంచనసేయనెవ్వరిని వర్ధిలఁజేయుమ వేంకటేశ్వరా! 38

చ. తెనుఁగునఁగై తమబుట్టకుఁ దీర్చిపఠించితి వాఁగ్రంథముల్
మనమునమాటిమాటికి నమస్కృతులిచ్చుచు, వాఁనామముల్
పనివడి భక్తిభావములు బర్హగజేసిజపించుచుంటి, నే
యనువుననై నఁబ్రోవఁదగదా? యిలువేలుప వేంకటేశ్వరా! 39

చ. చదువఁగలేదుశాస్త్రములు సమ్మతిసేర్వఁగలేదు వేదముల్
చదువఁగలేదుకావ్యములు చక్కనిధోఁణిలేదొకింతయున్
జడవిసవిద్య కొంచెమయినన్ భయభక్తియుతంబుగాఁగ నీ
సదమలపాదపద్మమును సమ్మతిఁబట్టితి వేంకటేశ్వరా! 40

చ. తిరిగితి నెల్ల దేశముల నిర్వృతి కేగితి నీదురూపము
 దగ్గరితి దిన్య జేజము సమంచితభక్తిని మొగ్గిక్కు లిచ్చి, నే
 నరిగితి నాదు దేశమునకంతట నీకరుణాకటాక్షమున్
 బరగుటఁ బుత్రలభమున వర్ధిలుచుంటిని వేంకటేశ్వరా! 41

ఉ. అంతట నాకుమారుఁగని స్వాంతమునందభిలాష మొంది నీ
 చెంతకువచ్చినంతటను చెఱుఁతెనిట్టి సుభాగ్యమంచునే
 సంతట నీదునామము సమస్త శుభప్రదమంచుఁబిల్చినా
 నెంతయు నాకుమారునటులే, యిదిసత్యము వేంకటేశ్వరా!

ఉ. పట్టినయింటికిఁ మీగుల పుణ్యముగూర్చెను మేలుబంతియై
 మెట్టినయింటికిఁ శుభముమీఁతెఱుగితిఁజరించు సాధ్వీయై
 పట్టిన ప్రాణనాథు పదపద్మమువీడని భామయైదినాల్
 నెట్టుచునుండె నాసతిగణింపుమ శ్రీకర వేంకటేశ్వరా! 43

చ. బలమటువచ్చినంతట శుభప్రదమానటు నీదునామమం
 దలి మధురాక్షరంబులను దప్పక భక్తిభజించుచుండు నా
 లలన, యిదేప్రమాణవిధులన్ పచియించితి నిన్నునమ్మితిన్
 లలితపదంబుచేరుటకు నన్నెటుబోచెదా? వేంకటేశ్వరా! 44

ఉ. నాదగుబాధ్య నీపదమునందునవ్రాలుచు మొగ్గిక్కులిచ్చుచున్
 వేదనబాధచేమిగుల వ్రేగుచు స్రుక్కుచునుంటి దైవమా
 బాధలుబాపుమాయనుచు భక్తియుతంబుగ మొగ్గిక్కుచుండె, నీ
 వే, దయఁజూపఁగానలయు వేగమప్రోవుమ వేంకటేశ్వరా! 45

చ. దినదినమున్ తనతనమదేపనిగా భవదీయనామమున్
 బనివడి భక్తిభావమటు వర్తిలఁజేసిజపించుచుండె, వే
 దనమునహింపలేక వరదా! ననుగావుమాయంచు నేడ్పుచుం
 డె, నయవిధేయ! ప్రోవుమగణించిన పెన్నెని వేంకటేశ్వరా! 46

చ. పయసున చిన్నదంచన నబద్ధములేదొకయిరితదేనియున్
జయమును బొందఁగాఁదగు ప్రసక్తియుఁ గాంచగలేదొకింత, కీ
ర్తియు గడియింపలేదు నుదతిమణి, కావుననిష్పక్షై నఁ బో
చి, యలసుభాగ్యసంపదలఁ జేకుఱఁజేయుమ వేంకటేశ్వరా! 47

ఉ. నిన్నటునమ్మినీ వెపుడు నేతవు, ధాతవు, కర్తవంచు, లో
నెన్నినవారికందఱికి నిచ్చితివీవు సుఖాభిలాషముల్
క్రన్ననఁబోచినాఁడవు నిలాసపదంబును నందఁజేయుచున్
నన్నెటుచూతువో సతము నమ్మెద నెమ్మది వేంకటేశ్వరా 48

చ. పతితుఁడ దీనుఁడన్ బరమభక్తుఁడ శ్రీయుత వేంకటేశుఁడే
సతతిము దైవమంచు విలసత్పదమిచ్చెడు బ్రహ్మమంచు, శా
శ్వతసుఖముల్ పహింపఁగల శక్తి నొసంగెడు దాతయంచు న
మ్మితి నటుగొల్పుచుంటివినుమీ యిది సత్యము వేంకటేశ్వరా!

చ. పుడమిఁజనించినందులకు భోగములన్ మదిగాంక్షసేయనిన్
విడువఁగరానిభాగ్యములు వేగమయిమ్మని బాధవెట్టినే
నడలుచునుంటి రోగమున నాత్మసుతుండటుబాధఁజెంద ని
ష్పడు నినువేడుచుంటిముదమున్ సదుకూర్పుమ వేంకటేశ్వరా!

చ. తిరుపతికేగివచ్చితిని దీర్చిభజించితి నిన్ను నాత్మ సం
భరితప్రమోదవీచికల మాటికిమాటికి దూఁగినాఁడ నే
మరకసదాభవత్పదము మానక కొల్పుచునుంటి నాసుతుం
డురయముసౌఖ్యమెప్పుడుగనున్ గృపఁదెల్పుమ వేంకటేశ్వరా!

చ. అతిధులువచ్చినకీ మిగుల నాదృతిమైఁదగుపూజసేయనో?
సతతముసేవదాబ్జములు చక్కఁగఁగొల్పుటలేదో? సత్సప
ద్ధతియె ప్రధానమంచు నటు తద్దయునేగుటలేదో? యేలొకో
సతినెటుబాధపెట్టెదవు సమ్మతిఁబోవుమ వేంకటేశ్వరా! 52

ఉ. నీకరుణాకటాక్షమున నే నుతుండెప్పుడు సౌఖ్యమొందు న
స్తోకముగాని సౌఖ్యతతిదూఁగును భార్యయునాకునున్ సదా
వీరజనించునంత నినువీడక నిత్యము భక్తిపెంపునన్
నీకుపచారమున్ సలుపనేర్తుము శ్రీయుత వేంకటేశ్వరా! 53

ఉ. పాపములెన్నియో మునుపపారముగానొనరించినాఁడ, నే
పాపుఁడ మూఢచిత్తుఁడను బావనశీలమదీయభార్య, యే
పాపముఁజేయలేదు పసిపాపఁడు నాదగుపుత్రకుండు, నా
పాపమువారిపై వయిచి బాధలువెట్టకు వేంకటేశ్వరా! 54

ఉ. ఎందఁకొ నీకటాక్షమున నిమ్మగుజీనితమందుచున్ సుఖా
సందముఁబొందుచుండిరి మనమ్మున నీకృపరానివేశలం
దందగవచ్చునేసుఖము? నందునె మోక్షపదంబు? గాన పే
ర్మిందగనూనిపోవుమిఁక ప్రేగుచునుంటిమి వేంకటేశ్వరా! 55

ఉ. దానముసేయఁగాఁ దగిన దార్ధ్యమునీయఁగలేదునాకు, స
న్మానముచేగురూత్తముల నైన భజించెడుశక్తిలేదు, ప్ర
జ్ఞానిధియుంగనంబడదు జ్ఞానము పూజ్యము నీపదాబ్జమే
మానకకొల్చుచుంటిఁ జనుమానమునిమ్మిఁక వేంకటేశ్వరా! 56

ఉ. వేకువలేచి నీస్మరణ వీడకచేయుచునుంటి నెప్పుడున్
నాకొమరుండు సౌఖ్యమున నాడుకొనందగుభాగ్యమిచ్చుచున్
నాకును నాదుభార్యకు ఘనమ్మగుమోదముగూర్చుమయ్య, నీ
వే కృపఁజూపకుండిన మత్తెవ్వరుప్రోతురు వేంకటేశ్వరా! 57

ఉ. బాలుఁడు మూఁడువర్షముల ప్రాయమువాఁడు శరీరపుష్టియున్
దాలభియింపలేదు సతతమ్మును రోగముచేఁగృశించుచున్
గాలమునెట్టుచుండె నొకకాలమునందును బుష్టిచేయఁడే
లీలనుగాచెదోసుతుని ప్రేమపురాశిని వేంకటేశ్వరా! 58

ఉ. నీదగునాజ్ఞ చేత ధరణి వెలుగొందు సమస్తవస్తువుల్
నీదుక్మపావిత్రేషముననే పవనుండునువీచు నీదయన్
మోదముగల్గు; భేదమునుబుట్టును నీదయతప్పినంతటన్
నాదయితామణిన్ సుతుని నన్నెటుచూతువొ వేంకటేశ్వరా!

ఉ. ధీరుడవాదిదేవుడవు దెల్లముగాఁగనిపించుభూత వి
స్తారములెల్ల నీహృదయసారసమందు, జగంబు నీక్మపా
సారముచే వెలుంగు రసషడ్గుణముల్ గనిపించు నీయెడన్
వారకమమ్ముఁబోవఁదగవా? యిలువేలుప వేంకటేశ్వరా! 60

చ. అనయముమద్దురూత్తముల నాత్మభజింతుఁబరోపకార మ
న్ననువెనుదీయనెప్పుడును నాయముదప్పను బంధుపూజలం
దును దగుశ్రద్ధఁబూనుదును దోషములెంచెడువాడగాను, స
ద్వీనయమువిస్తరిల్ల నినువేడుచునుంటిని వేంకటేశ్వరా! 61

ఉ. ధర్మముదప్పవేళలను దండనసేయఁగరాదెనన్ను నే
కర్మమెఱుంగరాని యలకాంతనువేఁచెదవేల? పుత్రుఁడున్
నిర్మలకాంతిచేనెగడువేయని నిన్నెడఁ గొల్చుచుంటి, దు
ష్కర్మముగూర్చఁబోక కృపఁగావుమ శ్రీకరవేంకటేశ్వరా! 62

ఉ. ఇంతగవేడుచుంటి నిను నెంతయుఁ బ్రార్థనసేయుచుంటి, నా
యింతియునిన్ను నాత్మభజియించుచునుండెను భక్తిపెంపున
త్యంతముసూపి, నాసుతుఁడు దార్ద్రముగాంచెడుశక్తినిచ్చి, నా
యింతికిసౌఖ్యమిచ్చి కరుణింపుమ నన్నిఁక వేంకటేశ్వరా! 63

ఉ. స్వాంతమునందు నీప్రతిమ వర్తిలఁజేసినుశించుచుంటి న
శాంతముభక్తితోడననురాగముసూపునుమమ్ముఁబోవుమా;
యంతముఁజేయుమాదుతితమంతయుఁ గోపముసంహరింపుమా
యింతగవేడినన్ గృపయొకింతయురాదొకొ? వేంకటేశ్వరా!

- ఉ. ఇచ్చితి నీదుభక్తులకు నెన్నఁగరానిసుభాగ్యసంపదల్
మెచ్చియొసంగుచుంటివల లెక్కకుమించిన భోగభాగ్యముల్
యిచ్చవహించి సౌఖ్యమటులిచ్చినఁజాలునుమాకు, రోగముల్
చెచ్చెరమాన్పుమాదరికిఁ జేరఁగఁదీయుమ వేంకటేశ్వరా! 65
- ఉ. ఏలొకా నాసతీమణివహింపదు సౌఖ్యమునొక్కకాలముం
దేలొకా నానుతుండుగ్రహియింపఁడు పుషియొకింతయేని, నా
కేలొకా ధైర్యముగలుగఁదెంతయు నీకరుణావిశేష దృ
గ్జాలముమాపయిన్ బఱపి కావఁగరాదొకా? వేంకటేశ్వరా! 66
- ఉ. ఆయువువృద్ధిఁజేయుమని యాదృతిమై నినువేడలేదు, నా
కాయువునెంతదాఁక ధరయందునఁగల్పనఁజేసినావొ, యా
ప్రాయముతోడ నంతవఱకాయతమైన సుఖంబునిచ్చినన్
హాయిగనుందునాకదియ హర్షమొసంగును వేంకటేశ్వరా! 67
- చ. అనయమునీపదాంబుజము ధ్యానముసేయఁగ మాననెప్పుడున్
వినికనరానిపల్కు లవివేకముచేతనునాడఁబోను, చిం
తనమొనరించుచుంటి శుభదాయకమైన భవత్ప్రసక్తి, కా
వునననుగావుమాసతిని బుత్రుని బోవుమ వేంకటేశ్వరా! 68
- చ. సలుపుచునుంటి ధర్మగుణ సంగతిఁజూపెడు దేవతార్చనల్
సలుపుచునుంటి న్యాయమనుసంగతిమీఁతెడు కార్యముల్సదా
సలుపుచునుంటిఁబద్యములు సారసనేత్రుఁడవైన నీపయిన్
జలనములేనిసౌఖ్యములు సమ్మతిఁగూర్చుమ వేంకటేశ్వరా! 69
- ఉ. ఏదెట్లులై ననిన్ను మదినెంతయునమ్ముచు ధైర్యమూనుచున్
వేదనబాధలన్ సయిచి నిన్నెదనిత్యము సంస్మరించుచున్
మోదముఁజెందుచున్ సుఖముఁ బూర్తిగనిమ్మని భక్తితోగుణ
శ్రీదయివారివేఁడితిని క్షేయముగూర్చుమ వేంకటేశ్వరా! 70

ఉ. నిన్నెదనమ్మినీపయిని నేశతకంబు రచింపఁబూనితిన్
నన్నెటుచూచి పూర్తియగు సంతటిశక్తి నొసంగిపోతువో?
మన్నససేతువోప్రియము మాటికినిత్తువో? చెప్పవేడెదన్
విన్నపమాఁకించి ననువేగరుణింపుమ వేంకటేశ్వరా! 71

చ. అటువదియాటుపద్యములు వ్యాకులచిత్తముతోరచించితిన్
గరముఁపియమ్ముజేసి నినునమ్మితిగావున సంభ్రమంబుతో
సటువదియాటుపైన మనమందున హర్షముపొంగివచ్చె, నీ
కరుణచుగాంచినన్ గొదవకల్గునె? నాకిక వేంకటేశ్వరా! 72

చ. శతకమువ్రాయ నెంచితిని సత్యముఁజెప్పెద నీకటాక్ష ధీ
ధీతిప్రసరించినన్ గలుగదే? తగుశక్తిరచింపఁ బూనినన్
సతతమునిన్నునమ్మిన, లసత్పదమున్ లభియింపదేతుదిన్
యతనముజేసితిగతిని హర్షముగూర్చుమ వేంకటేశ్వరా! 73

చ. శతకమువ్రాసినంతట ప్రశాంతముగల్గునటంచు నమ్మితిన్
శతకమువ్రాయఁగాఁదగిన శక్తియు నాయెడ లేదుగాని, స
మ్మతి నినుఁగొల్చినంతట సమంచితధైర్యముగల్గె నీకటా
క్షతతులు చిల్కినంతటఁ బ్రసన్నతగాంచితి వేంకటేశ్వరా! 74

ఉ. భోగముగాంక్షసేయ పరిపూర్ణసుఖంబును కాంక్షసేతు, ను
ద్యోగముగాంక్షసేయను మహోన్నతదివ్యపదంబుగోరఁగా
రాగముసూపెదన్ మిగుల రాగముఁజేసియశంబునేగతిన్
రాఁగలదోయబుల్ మనుపరాదొకొ? శ్రీకర వేంకటేశ్వరా! 75

ఉ. భారమునీపయిన్ వయిచి భార్యయుఁబుత్రుఁడును సుఖంబులన్
వారకగాంతురంచు మదినమ్మితి నీశతకంబువ్రాసితిన్
గోరితినింతకాలమునకున్ వరమొక్కటి నిన్ను సౌఖ్యమే
గోరితిగాని వేటొకటి గోరఁగలేదుగ వేంకటేశ్వరా! 76

ఉ. భాగ్యనిధానమూర్తివని భక్తులకెల్లెడ సౌఖ్యలీలలన్
యోగ్యతగూర్చువాడవని యుత్తమలోకసుఖంబులియ్యగా
భాగ్యవిశేషరాశివని ప్రాజ్ఞులు నిన్నుగొల్చుచుందు నా
యోగ్యతమంచిదై న హితమూనుమబోవుమ వేంకటేశ్వరా!

ఉ. నీకృపలేనిజీవితమునే ధరియింపగనేల? యిద్ధరన్
నీకృపపెంపుగాంచక గణించెడు వేటొకభాగ్యమెద్ది? న
త్పాకటభక్తియుక్తి తనరంగ నినున్ భజియించుచుంటి న
స్తోకములై నసౌఖ్యములఁ దూఁగఁగఁజేయుమ వేంకటేశ్వరా! 78

ఉ. సాహసవృత్తిఁబూని పెలుచన్దనమూనిరచించెనంచు సం
దేహమునుంచఁబోక కృపనింపుమనాపయి నెట్టివేళలన్
దోహముసేయుబుద్ధి మదిఁదోచఁగనీయకు నెమ్మనమ్మునన్
నీహృదయాబ్జమేకొలుతు నిక్కమునుమ్మిది వేంకటేశ్వరా! 79

చ. శతకమువేరుపెట్టి నినుసంస్తుతిఁజేసెనుభాగ్యమబ్బె, న
మ్మతినిటులై న నీపదముఁబట్టెడు భాగ్యముగాంచినాడ, సం
తతము మదీయజిహ్వాపయి నాట్యముసేయుమకై తమందు న
త్ప్రతిభగడించు భాగ్యమలరన్ సమకూర్చుమ వేంకటేశ్వరా!

చ. ఎఱిఁగియెఱుంగకేయిటుల నెన్నితినిన్నిటు మూఢభక్తిచే
గరమనురక్తిఁబూనిననుఁ గావుమనాదగుభార్యఁ బోవుమా
వరమొకటిమ్ము నాసుతుని వర్ధిలఁజేయుమ పెంపుగూర్చుమా
సురుచిరసౌఖ్యసంపదలు శోభిలఁజేయుమ వేంకటేశ్వరా! 81

చ. చదువదికొంతనిచ్చితివి చాలుననాకది తెన్నుకై తమం
దుదగులు బుద్ధిసిచ్చితివనూనకృపన్ సుతలాభమొందఁగా
నదయతనిచ్చినాడవికఁజాలును భాగ్యకుసౌఖ్యమిచ్చినన్
వెదకినలోటునాకు గనఁపింపదికెన్నఁడు వేంకటేశ్వరా! 82

చ. అనుషమభక్తితత్పరతమైఁ దగునేవలచేయుచుంటి నీ
కునియతిఁబూని నిన్నెపుడు గోరిభజించుచునుంటి నెమ్మన
బున భవదీయనామమునఁ బుత్రునిఁబిల్చుచునుంటినిచ్చులన్
నినుఁగొనియాడుచుంటిఁ గరుణింపుమ నన్నిఁక వేంకటేశ్వరా!

ఉ. వేయివిధంబులన్ నిను బవిత్రమనమ్మన గొల్చుచుంటి న
న్నోయికుమారయంచు హితమూనుచులాలననేయరాదె?యా
ప్రాయమతోడఁ బోవఁగదవయ్య సతీసుతులన్ సుఖంబుగా
శ్రేయమువేగనాకు దయసేయుము శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా! 84

ఉ. వేడుచునుంటినిన్నఁ గృపపెంపునుజూపుమటంచు నాపయిన్
బోడిమియున్ సుఖంబును బ్రపూర్ణముగాదయతోడనిమ్మయే
నాడును నిన్నఁగాదని మనమ్మన నన్యమెఱుంగ; జిహ్వాపం
దాడఁగఁజేయుమాభవదనంత ప్రసక్తిని వేంకటేశ్వరా! 85

చ. సిరియును సంపదల్ గలిగెఁ జేకుఁజ్జెగై తమునఁదునేర్పు ను
స్థిరతిరసౌఖ్యసంపదలచేఁ దులదూఁగెడు భగ్యమిచ్చినన్
మఱిమఱిసేయఁ బూర్ణనలు నాకరియబ్బినఁజాలునెమ్మదిన్
మఱవకనిన్నఁగొల్చెదను మాటికిమాటికి వేంకటేశ్వరా! 86

ఉ. మాటికిమాటికిన్ సుతుఁడుమాంద్యముచేఁగృశీయించుచుండెనా
బోటియు రోగబాధలకు బూర్తిగజిక్కిసుఖంబులేదు; యిం
కేటిక జీవితంబనుచు నెంతయురోతజనించెనాకు, న
న్నేటికిఁబుట్టఁజేసితొ గ్రహింపఁగనేరను వేంకటేశ్వరా! 87

ఉ. గెలుచునుంటిఁగాలమెటొ కిమ్మనకుండ శరీరబాధకున్
మంటలువెట్టుచుండెఁ గృపమాపయిఁజూపఁగరాదో? మంటికిన్
గంటికినేకిధారలొలుకిన్ బ్రహ్మహింపెడు బాష్పపూరమల్;
జంటను బాపఁగాఁదగదు నారినలోచన వేంకటేశ్వరా! 88

ఉ. పంచమవేదమైపఱుగు భారతమంతయు బూర్తిచేసితిన్
మంచిఫలంబునీకతన మాకు లభించునటన్నయాశతో
నెంచుచున్నవారమిటు నెంతయు భక్తివికాసమొందఁగాఁ
బెంచెయు బెద్దఁజేసి యిటువీడఁగన్యాయమె? వేంకటేశ్వరా! 89

ఉ. బమ్మెరపోతరాజకృత భాగవతంబు మదీయభార్యతా
నెమ్మొయిభక్తిభావములు హెచ్చఁగఁగ్రద్ధఁ బఠించెనంతయున్
నమ్మకముంచిసీయెడ ననారతమున్ భజించుచుండె, సౌ
ఖ్యమ్మొలుగుఁచ్చిప్రోచెదవొ యాత్మదలంపును వేంకటేశ్వరా!

చ. తిరుపతివేంకటేశ కనిధీదులగ్రంథము లెన్నిమాఱుగో
కరమచురక్తిఁబూని తమకంబున భక్తిఁబఠించినాఁడ నే
మఱకన్యసింహసత్కవి సమంచిత గ్రంథములన్ బఠించి నా
నురకవిశేషభక్తిమెయి నోడగదీశ్వర వేంకటేశ్వరా! 91

ఉ. మానిని నీపదాబ్జములె మానకనిచ్చలుగొల్పుచుండు ని
న్నేనయభక్తిభావమున నెంతయు నాత్మస్మరించుచుండె స
న్మానములియ్యమంచు నిను మాటికిఁగోరదుగాని సౌఖ్యమే
తానదికోర్కెలూరఁగ సదామరిఁగోరెను వేంకటేశ్వరా! 92

చ. కొలిచితిఁబద్యరూపమునఁ గోరికలీరికనెత్తునట్లు నిన్
గొలిచితిభక్తిభావములు గూర్చి సతీసుతులం సుఖంబుగా
నిలిపెదవంచునీదుకృప నిక్కముగందయచేతువంచు మి
క్కిలియగు యాశలన్దగులకే నినుఁగొల్చితి వేంకటేశ్వరా!

ఉ. నిద్దురలేదు రాతిరి గణించిన నొక్కక్షణంబునైన నా
వద్దకువచ్చి నాసుతుఁడు వల్వలనేఱుచునుండు బాధచే
ముద్దియమున్ విషాదమునముగ్గురునుండును నిట్లురోగమా
పద్దశఁగూర్చునాయనుమ; వారకప్రోవును వేంకటేశ్వరా! 94

ఉ. పద్యములకొరచింపఁగ శుభంబగునంచు లిఖించినాఁడనే
గద్యమువ్రాయకిట్లు శతకంబురచించి స్తుతించితీర్చి గజక
హృద్యముగాఁగ నీకథలనేపలుమాలు విశేషభక్తితో
సద్యశముక వహించెడు బ్రహ్మానందగుమ వేంకటేశ్వరా! 95

చ. చదువదికొంచెవశాట నినుసన్నతిజేయ దొసంగులుండు, నే
నదిగ్రహించియున్ మిగుల హర్షముతో నినుఁగోరి నంస్తుతిం
చెద దొసగుల్ ప్రమాదమునఁజెందిననీవది లెక్కనేయకే
సదమలప్రేమఁజూతువని సాగితినిట్టుల వేంకటేశ్వరా! 96

చ. తిరుపతివేంకటేశ కవిధీరుఁడుచూపిన మార్గమందునే
నరిగినక్షేమమంచు మనమందున నెంచి రచించినాఁడ, నీ
శ్వరినిస్తుతించి వ్రాసిరటు వారదినాకునుబంపఁగానదే
తెఱగుననీపయికరచన తెన్నునఁజేసితి వేంకటేశ్వరా! 97

ఉ. వారెటువ్రాసిరో యటులవ్రాసెడు శక్తియులేదునాకు, న
న్వారకవారుప్రోచుటను నన్నెద శిష్యునిగీతినెంచుటక
వారిపయిక వహించు నలభక్తియే నన్నిటప్రోత్సహించుట
నేరచియించినాఁడ నిదినిక్కమునమ్ముము వేంకటేశ్వరా! 98

ఉ. వారికృపావిశేషమున వ్రాయఁగఁజాలితి నానమస్కృతుల్
వారికినిచ్చెదకొమిగుల భక్తివినమ్రతతోడనామదిక
వారిస్వరూపమేనిలిపి వారలె దై వసమానులంచు వి
స్తారముగాభజించెదను సౌఖ్యముఁగాంచఁగ వేంకటేశ్వరా! 99

చ. వరగుణధాముడై నెలసి భవ్యచరిత్రనుగాంచి ధాత్రితో
వరములనిచ్చువేల్పునుచు భాగ్యనిధానపుమూర్తియంచు ను
స్థిరతరకీర్తిగాంచుచుఁ బ్రసిద్ధివహించినవానినెప్పు నే
మరకభజించెదకొ చిలకమర్తి నృసింహుని వేంకటేశ్వరా! 100

చ. తెరుగునకై తమున్ రచనఁదీర్చె మమార్గముఁజూపినన్నెదన్
దనయునిరీతిఁజూచి సతతంబు కవిత్వవిశేషధర్మముల్
మరమునకెక్కబోధనలు మాటికిమాటికిఁజేసినన్నుఁ బో
చినయల్ రామనాథకవిసింధునిగొల్చెన వేంకటేశ్వరా! 101

ఉ. రాజగులక్ష్మరాష్ట్రభువు రాగముమీఁగఁగారవించి నా
పైఁజిలికెన్ దయారసము; వర్ణిలజేయఁగ రత్నమాంబ న
నోజగృహవిశేషమున నున్న తసత్పదమందునిల్పి వి
భ్రాజితభోగభాగ్యమలరన్ దగనిచ్చెను వేంకటేశ్వరా! 102

చ. తనయునిరీతినన్నెద సతంబు ప్రియంబుచుజేసిచూచి, బ్రా
హ్మణులనభక్తియున్ గలిగి మన్ననసేయుచుఁ బోచుచుండె స
ద్వినుతయశంబుగాంచె గుణవిశ్రుతరాణియనంగ బేరువ
చ్చెను సుఖమిచ్చి నన్ను దరిజేర్చుమ శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా!

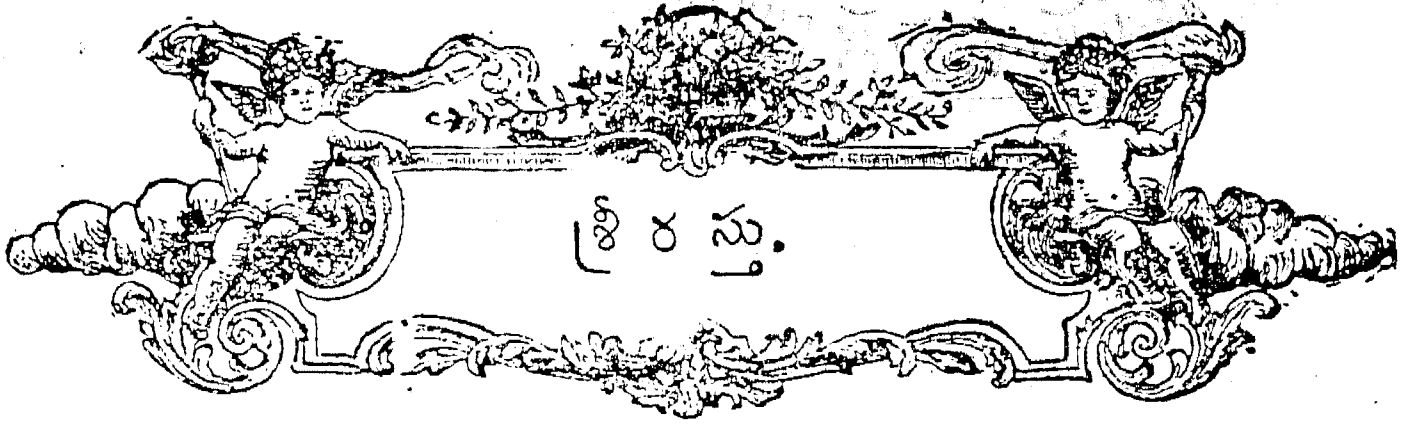
చ. కొదవనుమాటలేదెపుడు కొల్లపురమ్మున రత్నమాంబనా
కొదవినభాగ్యమున్ దినుచు నోజదలిర్ప శుభప్రదమ్ముగా
ముదముననున్నవాడఁ బరిపూర్ణసుఖంబు నొసంగినంతటన్
వదలకనిన్నుఁగొల్చెదను భక్తియుతంబుగ వేంకటేశ్వరా! 104

ఉ. దీక్షవహించివ్రాసితి నిదేశతకంబు భవవృహాయమ
జ్ఞేక్షణకోరుచున్నది గ్రహింపుమ నాసుతుప్రేమవాక్యముల్
ఈక్షణమే భవతక్మపవహించిన భాగ్యముగల్గెనేని మే
మక్షయసౌఖ్యసంపదల నందినవారమే వేంకటేశ్వరా! 105

శ్రీమత్పరదేవతామైనమః.

అరొగ్య రాజరాజేశ్వరీ శతకము.

ఆరోగ్య రాజరాజేశ్వరీ శతకము.

శా. శ్రీవాతాయణి! నీదయాకలనచే షేమంబునకజూచి, నా
మీనక బేగ్గెమరసంబుఁజిల్కి కవనంబే భాగ్యమంచిచ్చుటక
మోదంబొప్పరచింపఁగల్గితిని సంపూర్ణగుణగానీవనా
కాధారంబనినమ్మియుంటిఁ గనుమంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 1

శా. భానంబున నీవదాబ్దములె సంభావించి పూజించి న
ద్భానంబున భక్తినిల్పియెదలొఁ దాత్పర్యమేపారఁగా
నీవేమిఁకులదై వమంచు మిగులక నేర్పొప్పఁగామొక్కెడక
నేనక చేయుచునున్న వాడనెపుడుక శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! :

శా. ఒక్కొక్కప్పుడు సంస్కృతికదగిలి మాయోపాయపాశంబులక
జిమ్ముల్ చెందుచు మాయలీలలవడిక జీకాకులకజెంది, యే
ఫక్కికగానఁగలేని మూఁకులగతిక బ్రాహ్మలితికతల్లి! వే
చక్కక జేయుమనాదుశోవవిధులక శాసించి రాజేశ్వరీ! 3

శా. నీవేతల్లివటంచుఁ దండ్రవనుచుక నీవేగురుండంచు నా
దైవంబంచు సమస్తమంచునెడఁదక దాత్పర్యమొతేనియుక
దైవారంగభజించుచుంటి నెపుడుక రక్షించిప్రాసంగదే
శ్రీవర్ధిల్లఁజేసిసౌఖ్యమిడుచుక శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 4

శా. నిన్నే నెమ్మనమందునిల్పి సతమున్ నేర్పొప్పఁబూజించి నీ
సాన్నిధ్యంబునుగోరుచుంటిఁ ద్వరలో సంప్రాప్తునిజేసివే
మన్నింపంగదె నాదొసంగులను సంభావించి లాలించుచున్
విన్నానంబగు నీపదాబ్జభజనంబేసేతు రాజేశ్వరీ! 5

శా. మాయాలీలలఁజిక్కి లేశమును నీమాటన్ స్మరింపంగలే
దాయాసంబునుజెందుచుంటివినుమంబా! ధైర్యముమాటనా
కాయంబందునలేదు వేరుగతియున్ గన్పింపదాయెన్ లస
చ్ఛేయః ప్రాప్తినొసంగిప్రోవఁగదవే శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 6

శా. సారాసారవివేకమున్ దెలియఁగా సామర్థ్యములేదు వి
స్తారంబై నయశంబుగాంచనయితిన్ ధర్మంబుఁజేయంగలే
దామాధప్రభఁగాంచనై తి మనమందానందమున్ లేదు త
ల్లి! రాణించెడుజీవితంబొసఁగుమా శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 7

శా. రాణిన్ వేంకటరత్నమాంబజననిన్ భార్గిరించి సౌభాగ్యసం
ధానంబందితిలోటులేదెపుడు సంతానప్రమోదంబహూ
నేనందందగు భాగ్యమిచ్చితివి నిన్నేగొల్తునెల్లప్పు, సా
ఖ్యానందంబునుగూర్చుమింక జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 8

శా. నేరంబున్నయెడన్ శమించియెటులో నీవేదయన్ బోచి వి
స్తారంబై నకటాక్షధీధతుల నశ్రాంతంబుఁజిల్కంగ ని
న్నారాధింతుమసంబులోన సత మాహ్లాదంబునందూఁగఁగా
శ్రీరమ్యంబగు సత్పదంబొసఁగుమా శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 9

శా. ప్రార్థనంబున దోషముల్కలిగె సంప్రాప్తించెదానం మహా
దార్ద్ర్యంబును వ్యాధిగానమదిలో ధైర్యంబునున్ బోయె, నా
భారంబెద్దియులేదు నీదుకరుణాతాత్పర్యమేనాకు శో
భారమ్యంబగు చిక్కు- నీశరణమేప్రాప్తంబు రాజేశ్వరీ! 10

మ. జననంబందినదాది నేటిదనుకన్ సంసారమేనమ్మి స
ద్వనితాసౌఖ్యమెశాశ్వతంబనియెదన్ భావించితిన్ మూఢతన్
నినునజ్ఞానముచే స్మరింపనయితిన్ నేరంబునై పంగదే
యనురాగంబునఁజూడరాదె? జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 11

శా. నేనెల్లప్పు విరాగమార్గమున సంధింతున్ గదానెమ్మదిన్
నేనెల్లప్పువికాసబీజములె సంధింతున్ గదాయిష్ట సౌ
ఖ్యాసందంబును గల్గకుండుటకునంబా! కారణంబెద్ది? ని
న్నేనెంతేని భజించుచుంటిమదిలో నెవ్వేళ రాజేశ్వరీ! 12

మ. చదువన్ లేదల వేదశాస్త్రములు సత్సంగత్యమాలేదు, నీ
పదపద్మంబులెనమ్మినాఁడ సుగుణప్రాప్తంబెటోకూర్చి న
న్నెదప్రోవంగదవమ్మనాదొసఁగుమన్నింపన్ గదమ్మా! మునుల్
వెదకంలేనిలసత్పదంబిడుమ దేవీ! రాజరాజేశ్వరీ! 13

మ. తపముల్ చేసెడిశక్తిలేదు మదిలో దార్ధ్యంబులేదెంతయున్
జపముల్ చేయఁగ దానధర్మగుణముల్ సల్పంబ్రయత్నింపఁగా
నిపుడేమాను ధనంబులేని కతనన్ హింసింపఁగారాదు యే
విపరీతంబగు త్రోవఁబోనిపదమే వీక్షింతు రాజేశ్వరీ! 14

మ. జననంబందుట జ్ఞానమందుటయు సంసారంబునందుంట సం
దనులంగాంచుట పెద్దచేయుటయు విద్యాబుద్ధులన్ జెప్పటన్
ధనమార్జించుట పెండ్లిసేయుట యిటే ధర్మంబునేగున్ గదా
నిరుఁగొల్పందగుకాలమేది? చెపుమా నిక్కంబు రాజేశ్వరీ! 15

మ. నిరుఁగొల్పిం సుఖమందఁగాఁగలరు నిన్నేనమ్మిసౌభాగ్య సౌ
ధనముల్ గాంతురు ధర్మమార్గవిధులన్ దధ్యంబుగాఁగల్గు, నె
మ్మనమందున్ నినుఁబూజచేసినయెడం బ్రాప్తింపదేముక్తి; నీ
చరచున్ గల్గిన వేళలందున సమస్తంబుండు రాజేశ్వరీ! 16

శా. ఇల్లుగట్టియొకండు సౌధమును నిర్మించి బరుండు నుసం
పల్లాభంబునుబొంది హర్షమును గూర్పంబూనుచుందీనరుల్
కొల్లల్గాగ ధనంబుగూర్చుదురుగా కుక్షింభరార్థంబుకై
తల్లీ! నీపదమందు జేర్పడగదా? ధ్యానింతు రాజేశ్వరీ! 17

శా. ఆచారమ్ములుమంటగల్పి కులధర్మాచారమురోసి దు
ర్ధీచాతుర్యబలవమ్మబూని తగవందేకాలము బుచ్చుచు
నీచాతుర్గుణధర్మముల్ విడుచుచు నేచ్చా విహారాత్ములై
యేదోటుగనరారెదేమిరసమో? హీనంబు రాజేశ్వరీ! 18

శా. వాదంబందునఁగాలము గడపి సద్వాక్కు విసర్జించి స
మ్మాదంబు గనలేకధర్మవిధుల బోనాడిమూఢాత్ములై
యీధాత్రి నశియించిపోవుదురుగా యేమిగనలేకయే
వాదంబు సలుపంగఁబోను జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 19

మ. మునులు ధర్మపరుల్ విశుద్ధచరితుల్ పుణ్యాత్ములు జ్ఞానులు
గనఁగాలేనిభవత్పదాబ్జమెబులే గాంక్షింపఁగానేర్తు? నో
జననీ! మూఢుడ జ్ఞానశూన్యుడను సత్సంగత్యము లేదటై
నను నీపాదముఁబట్టినాడ గుణమెన్నజూడు రాజేశ్వరీ! 20

శా. శ్రీలగాంతివహించు నీపదముల సేవించుచుండంగ న
న్నేలా? మాటికిమాటిమాటికిని రక్షింపఁ బ్రయత్నింపవో
బాలార్తుమ! నీవదిక్కనుచు నిభావింతు నెల్లప్పుడు
మేలందందగు సత్కృపాకలన నన్నేలంగదే మృక్కెడ. 21

శా. ఏపాండిత్యములేదునాకు మనమందీనాడుసంతోష మెం
తోపుట్టఁ రచియింపఁగల్గితిని నోహోనీసహాయంబుచే
లోపంబున్నయెడ శమించినను నీలోజేర్చి రక్షింపవే
ప్రొపై యిందున నందు నంద్ర జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 22

- మ. జననంబందినదానికిఁ ఫలము కాసంతై ననేపొందలే
దనిలోఁగుందుచునున్నవాఁడ జననీ! వ్యామోహమగుండనై
తిని సీపాదమువట్టిచెప్పితిగదా తీవ్రంబెటోపోయెఁగా
న నిదానంబున నిన్నుఁగొల్తునెపుడు నాయందునీవుండుమా.
- మ. భవదత్యంత కృపాకటాక్షకలనాభాగ్యంబుచే తల్లిరో!
కవితాఢోరణిగొంతనాకు దొరకంగానద్దియాధారమం
చెవియో పద్యములల్లుచుంటిఁ బొరపాల్లెన్నేనిదొర్లుంగదా
యవిలోనెంచక మంచిభావములునాకబ్బిఁ బ్రసాదింపుమా.
- మ. కరుణలోననహించి మంచివనులఁ గావింపలేదెప్పు మే
లరయంగాదగు నీదునామమును జిహ్వానేస్మరింపంగనై
తి, రసోత్పాదకమెప్పు నీవలననేతీపారునంచేనహా
యెఱుఁగఁజాలని మందభాగ్యుఁడను తల్లీ! రాజరాజేశ్వరీ! 25
- మ. తలఁపఁ గుండెలు ఝల్లుమంచునదరుఁ ధర్మంబులఁ ద్రోసిరాఁ
గలసౌఖ్యంబుల కుబ్బుచుందునకటా! కష్టంబులేగల్గువే
ళల డెందంబటుడిల్లపోవునమతఁ లాలించు భావంబునే
నిలఁగాంచఁ సమకూర్చిపోవఁగదవే యెల్లప్పు రాజేశ్వరీ! 26
- మ. సతులుఁ బుత్రులు బంధుమిత్రులును సంసారంబులెంచంగశా
శ్వతమా? ప్రాణములుండుదాకధనసద్భాగ్యంబులఁ గాంచఁగా
నతిమోదమ్మున దేవులాడి తమవారంచెంత్రు; ప్రాణంబువో
వుతటిఁ గష్టమువచ్చువేళ నొకచూపుఁజూప రెవ్వారలు.
- మ. జగతిఁబుణ్యముదెచ్చుకీర్తి ధనముఁ సంపాదనఁ సేయలే
దు, గణింపందగు పుణ్యకార్యతతులఁ దోరంపునద్భక్తితో
తగునట్లేనొనరింపనై తి నకటా! ధర్మంబుఁబోనాడితిఁ
దెగుపఁగాంచితి సత్యమునుడివితి నీతోడ రాజేశ్వరీ!

మ. చదువన్ లేదొకధర్మశాస్త్రమయినన్ సాంతంబు గాశ్రద్ధతో
విదితంబౌనటునీపదాబ్జముల నేవింపంగ లేదెంతయున్
మదమాత్సర్యములందుఁ జిక్కువడి నేమంబేమియున్ లేక నీ
పదయుగ్మంబుచుబట్టినాఁడఁ గరుణింపన్ రాదె రాజేశ్వరీ! 29

మ. జననంబెత్తినదాదినేఁటివరకున్ సంసారమే శాశ్వతం
బని కాంతారతియేసుఖంబని ధనంబార్జించుటే గొప్పటం
చునెడన్ మూఢతగాంచిపూనితినటుల్ నోరూరనిన్నిపు భ
క్తినిదానంబుననే స్మరింతుననురక్తిజూపు రాజేశ్వరీ! 30

శా. నీవేదిక్కనిగొల్చుచుంటినెడఁదన్ నిక్కంబుగానమ్మి న
ద్భావంబుల్ దనరార భక్తికలనా తాత్పర్యమున్ బూని నా
దైవంబీవనుచున్ సదాతలఁచెదన్ ధర్మానురక్తి భవ
త్సేవాభాగ్యములిచ్చి ప్రోవఁగదవే శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 31

మ. తనువేశాశ్వతమంచునెంచి ధనకాంతామోహమందున్ దగు
ల్కొని సత్కార్యములాచరింపనయితిన్ లోభక్తిభావంబునన్
నినునెప్పున్ స్మరియింపనై తినకటా! నీనామమేదిక్కటం
చునెడన్ భావనసేతుఁబ్రోవఁగదవే శోధించి రాజేశ్వరీ! 32

శా. ప్రాకట్యంబగు భక్తినిగొలిచి సద్భావంబులుప్పొంగఁ నీ
వేకా! దిక్కనినమ్మినాఁడమిగులన్ హృద్వీధినీరూపమ
స్తోకంబై న ప్రియంబుఁదాల్చిత్వరలోఁజూపంగఁబ్రార్థించెదన్
నీకారుణ్యమునాపయిన్ బటపుమా నిన్నెంతు రాజేశ్వరీ! 33

శా. తల్లీ! నీకృపనాపయిన్ బటపుమా తాత్పర్యమేపార నా
యుల్లంబందున నిన్నుఁబేర్కొనుచు నోరూరన్ జపంబెప్పు శో
భిల్లం జేయుచు భక్తిమైసతము సంప్రీతిన్ విలోకించి సం
ప్రీతిలావిభవంబుతోఁ గొలిచితిన్ భక్తుండ రాజేశ్వరీ! 34

మ. కలకాలంబాకరీతినేగుమనుచు గారుణ్యమున్ వీడి, నా
తలపై భారమువెట్టితో సుతసతీ తాత్పర్యమందున్ మహీ
తలమందున్ జననంబువ్యర్థమగుటన్ ధర్మంబె? నీపాదముల్
గొలువన్గల్గు ఫలంబునేగతిని నాకున్గూడు రాజేశ్వరీ! 35

మ. సనునీమానసమందునుంచి తగు విన్నాణంబుదై వారఃగ
న్గొని దీర్ఘాయువౌసంగి భాగ్యమలరన్ గూర్పంగమేల్చేసి నా
యనుఁగున్బుత్రునిబోచినాసతికిఁ బూర్ణారోగ్యమియంగఁగ
ల్పససేయంగదె సత్కృపాకలననిన్ భావింతు రాజేశ్వరీ! 36

మ. మతిమంతుండనుగాను యుక్తియును సమార్జింపలేదెంతయున్
సతతమ్మున్ నినుభక్తిగొల్పుటకునై నన్ శక్తియులేదు న
న్నతిప్రేమన్గరుణింపరాదె? జననీ! యానందమున్గూర్చి స
మ్మతిరక్షించినఁగాని లభ్యమగునే? భక్తిప్రభావోన్నతుల్. 37

మ. కలకాలంబును ప్రేమమూనుచు లసత్కారుణ్యభావంబునన్
దలపింపన్దగురీతిఁబోవుమ కృపాతాత్పర్యమున్దాల్చి నా
వలనన్నేరములున్నఁబోవఁదగదా? వారింపఁగాఁజెల్లదా?
ఫలసంపత్తినిఁగూర్చి సౌఖ్యములిడన్ బార్ధింతు రాజేశ్వరీ! 38

మ. అపరాధంబులు పెక్కుచేసితిని నీస్వాంతంబునందింత ని
ష్కపటత్వంబువహించి పుత్రునివలెన్ గాపాడిపోవంగదే?
చపలత్వంబు త్యజింపఁజేసిపిదపన్ జ్ఞానాన్నికల్పించియే
విపరీతంబునుబొందకుండ జననీ! పిర్మిన్సనున్జూచుమా. 39

శా. విశ్వంబంతకునీవకర్తృవనుచున్ విన్నాణమేపారఁగా
విశ్వాసంబుననిన్నుఁగొల్చినయెడన్ బేర్చిన్మహోత్సాహులై
యైశ్వర్యంబునఁదూఁగుచుండ్రుసతమాప్లవదంబునందూఁగియో
శశ్వత్సంగశిష్యమాప! జననీ! శక్త్యంబ! రాజేశ్వరీ! 40

మ. ధనమన్న యశమన్న భాగ్యమనిన ధన్యక్రయారంభ మ
న్ననుదానంబనిన తపంబనిన బుణ్యంబన్న దీర్ఘంబుల
న్నను సాహాయ్యమచ గుణంబనిన నీనామంబటంచున్ వ్రతం
బుచభక్తి భజియించుచుంటి జననీ! మోక్షంబునీయంగదే.

మ. సకలమ్మున్ ద్యజియించి నీపదముగాంక్షజేసి యెక్కాలమ్మున్
వికలంబై సమచంబువీడి గొలుతున్ వేవేగమోహార్ధులన్
సుకవిత్యంబునొసంగి సత్కృపమనన్ సూత్రించిరక్షింపుమా
సకినిన్ బుత్తునిబోవుమా సదయతన్ శాసించి రాజేశ్వరీ! 42

మ. ధనమార్జించుటె గొప్పయంచు సతమున్ ధర్మంబు సత్యవ్రవ
ర్తనమున్ వీడి ధనాశలోదగులుచున్ బ్రాబ్ధకర్మంబునన్
దచవర్ణాశ్రమమార్గముల్ విడుచుటే ధర్మంబటంచెంచి ని
న్ననయంబు భజియించుచుంటి జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ!

మ. అనయంబున్ విషయంబులందమనమందాసల్ పిసాళించి స
జ్జనసాంగత్యమువీడి ధర్మగుణమున్ సత్యంబును రోసి దు
ర్జనసాంగత్యమె కాంక్షచేసి తిరుగన్ రాదెట్లు సంశుద్ధ న
ర్తనమందున్ జరియించుబుద్ధి సమకూర్పన్ రాదె? రాజేశ్వరీ!

శా. జ్ఞానంబెంతయులేదు వేదగుణమున్ శాస్త్రంబులున్ నేర్వితే
దానందంబగు బ్రహ్మచూపమయినన్ స్వాంతంబునందెంచనెం
తోనింద్యంబగు ఘోరకార్యముల నెన్నోసల్పినాడన్ ననున్
జ్ఞానంబందగఁజేసిపోవఁదగదా? జ్ఞానాంబ! రాజేశ్వరీ! 45

శా. అంబా! నీకరుణాకటాక్షమెదలో నాశింతు నెక్కాలమం
దుంబాటింతు భవత్పదాంబుజమె నన్నుం ధన్యుని జేసెనం
చుం బాల్యంబుననుండినిన్నె గొలువన్ జొబ్బిల్లునాకోర్కె; సా
ఖ్యంబందందగు భాగ్యమిచ్చి కనుమంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 46

మ. కలలందై నను నీస్వరూపమునె యెక్కాలంబుఁగాఁక్షింతు ధీ
బలమియ్యఁ ననుభోవరాదె? సుఖసౌభాగ్యంబునేఁగాంచు స
త్కళలఁజిమ్మి కృపారసంబుఁజిలుకఁగం నేమిలోటుండు? భ
క్తులకేలేనిఫలంబె వానికయిజేకూర్పంగ? రాజేశ్వరీ! 47

శా. సంసారంబుతినీచమంచెటిఁగియున్ జ్ఞానస్వరూపాత్ములే
సంసారంబుమాయలోమునుగుచున్ జాలించుకోలేక ప్ర
ధ్వంసాభావమునందు మూఢులగతిన్ ధర్మంబుఁబోనాడియే
హింసఁచేయుటకై న జంకరుకదా? యిట్లేల? రాజేశ్వరీ! 48

మ. ఇలువేల్పించును నిన్నుఁబట్టితిని నన్నే దారిరక్షించెదో?
బలమియ్యఁ యశమియ్యభాగ్యతతులఁ బ్రాప్తింపఁగానియ్యని
చ్చలునేవించెద నీపదాబ్జమెలమిన్ సామర్థ్యమున్బూని, నీ
కళయే యేడ్గడయంచుఁగొల్తునెపుడున్ గాఁక్షించి రాజేశ్వరీ!

మ. నినునేనమ్మినదాది సర్వసుఖమున్ నేర్చున్ యశంబున్ ధనం
బును భాగ్యంబును దివ్యభోగ తతులున్ మోదంబుఁ

[బూద్యత్వమున్

ఘనమాతెల్వి కవిత్వసంపదలు వేడ్కఁగూర్చి రక్షించినా
వనినేనెంచెద నాత్మలోనజగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 5

శా. ప్రార్థనంబదితప్పదెవ్వరికి నీప్రాపున్లభింపంగఁద
ద్భారంబంతయుఁబోవు సౌఖ్యతతులున్ ప్రాప్తించునీపై నిఁనా
ధారంబుంచితి నీయనుజ్ఞ నెపుడున్ దాటంబ్రయత్నింపనా
నేరంబుల్ శమియించి ప్రోవుమననున్ శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 51

మ. చిరకాలంబుననుండి నమ్మనములో శ్రేయంబటంచెంచి నీ
చరణారాధనసల్పుచుంటి సతమున్ సౌఖ్యంపువారాశిలో
దిరుగంజేయుమ నీపదాబ్జయుగమందేనిట్లుమోయంబ! స
త్వరమే మోక్షవిధానమిచ్చిమనుషన్ దప్పేమి! రాజేశ్వరీ! 52

శా. అంబా! నీవిలువేల్పునంచు మనమందానందమున్బూని ని
న్నుంబూర్ణబగు మానసంబున భజింతున్గాదె సద్భక్తిమ
మ్ముంబోషింపకతీరదమ్మనతతమ్మున్ మొక్కుచున్నాముమా
కుంబూర్ణాయవొసంగరాదె? రసమున్గుప్పించి రాజేశ్వరీ! 53

శా. మోదంబొప్ప భవత్పదాబ్జయుగమే మోక్షంబునియ్యంగ నా
దాదైన్యంబుచుమాన్ని నీదుక్తపయందన్జాలునంచెంచి ని
న్నేదైవారభజించుచుంటినెపుడున్ హెచ్చైనసద్భక్తితో
భేదంబున్ఘటియింపకింక యనురక్తిజూడు రాజేశ్వరీ! 54

శా. ఎన్నంజాలుదునీపదాబ్జయుగమే యెన్నాళ్ళకై నన్ననున్
మన్నింపన్గాదెమాటిమాటికిని బ్రహ్మనందమానీదు పే
రెన్నన్జాలు మదీయజిహ్వా; యెటులోయేలంగదేమమ్ము నీ
కన్నన్దిక్కుమరేది? సత్కృపయుఁజిల్కున్రాదె? రాజేశ్వరీ!

శా. నావంశంబుచక్రీవువేల్పుననుచున్ నావారుసద్భక్తులున్
దైవారన్భజియింతునిన్న సతమున్ ధర్మానురక్తిధరిం
చీవేప్రోవంగలేనికాలముల యందెవ్వారు దిక్కొదురో
ప్రోవంజెప్పుమ ధర్మమార్గవిధులన్ బూజింతు రాజేశ్వరీ! 55

మ. భయమొక్కింతయులేకనిన్నెపుడునాస్వాంతంబునందుంచి, మేల్
నయభక్తుల్ ప్రచురింపజేసికొలుతున్ లక్ష్యంబురూపించి ని
శ్చయమీసంగతినన్నెటోమనుపుమాసౌఖ్యంబులన్ గూర్చిబల్
జయమందందగు భాగ్యమిచ్చి దయతోఁజూముండ! రాజేశ్వరీ!

మ. వనితాసంగమమోక్షమంచు నెదలో భావించిమూఢుండనై
జననీ! నిన్నుభజింపలేదెపుడు సత్సంగత్యమున్జేయలే
దనయంబున్ దగుకాంక్షతోడ సుతసత్యానందమత్తుండనై
వినయంబొప్పవచ్చించినాఁడ నిజమున్బేర్కొంటి రాజేశ్వరీ! 58

మ. జయమందఁగలనంచు బుద్ధికలనా సామర్థ్యమున్నంత నీ
పయిభక్తిఁ బ్రకటించినిన్నెదను సంభావించుచుంటి బరా
జయముఁగూర్చు నేనొనర్చుపనులఁ జ్ఞానాంబ! చిద్రూపిణీ!
భయభక్తిఁ నినుఁగొల్పుచుంటి జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ!

శా. ఎన్నోనోములునోచినాఁడ ధరయందెన్నో వ్రతంబుల్ నయం
బెన్నఁసల్పితి దానధర్మగుణమందెంతేని యాసక్తి నిం
కెన్నోచేసితి నీపదాబ్జయుగమేయేపారు సద్భక్తితో
నెన్నంజాలుదు నెల్లవేళలను నిన్నేనమ్మి రాజేశ్వరీ! 60

శా. స్వాంతంబందుననిన్నునమ్మిగొలుతుఁ శాంతంబునియ్యంగదే?
సంతాపంబునుజెందకుండమిగులఁ సౌఖ్యంబుగాఁక్షించి ని
న్నంతోభక్తిమెయిఁ భజించెదనదా, యీబీదభక్తులెవఁ
జింతల్మాన్పుచునెట్లా పోవఁదగదా? శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 61

శా. ఆయుర్దాయమునిమ్మటంచు నినునేనాశింపలేదెప్పు నే
యాయాసంబునులేని జీవితముసందాసల్ పిసాళించి మ
జ్జాయాపుత్రులఁగూడి నీదుపదముఁ సద్భక్తితోఁగొల్చితిఁ
సాయంబిచ్చి కృపాకటాక్షగరిమఁ నన్జూడు రాజేశ్వరీ! 62

శా. నిన్నేనమ్మిచరించుచుంటి నెడఁదఁ నిన్నేభజింతుఁసదా
నిన్నేనేస్మరియింతు నిన్ననయముఁ నేర్పొప్పఁబూజించెదఁ
నిన్నుఁనమ్మినవారికెట్టిభయముఁ సిద్ధింపదెవ్వేళలఁ
నిన్నుఁనమ్మనివారికెప్పు భయముఁ జేకూరు రాజేశ్వరీ! 63

మ. శతకంబుఁ రచియింపఁబూనితి నెటో సామర్థ్యమున్నంత స
మృతితోవందనముల్ గ్రహించి కరుణింపఁరాదే? యొక్కింత
న్నతిభక్తిఁ భజియించుచుంట నిజమైన నీదయఁవేగఁజి
ల్కి తదానందరసాబ్ధిలోఁదనుపుమా ప్రేమించి రాజేశ్వరీ!

శా. పద్మమ్మల్ రచియించినాడనెటులో పౌరబ్ధకర్మక్షయం
బిద్ధానన్ సమకూరునంచు సుఖమందిచ్చుల్ పిసాళించి నీ
యొద్దన్ వ్రాలితి నెట్లుపోచెదవా? ప్రత్యూహంబులన్ బాపినా
ముద్దున్ దీర్చిక్షమించిపోవడగదా? మోక్షార్థి రాజేశ్వరీ! 65

శా. నీకారుణ్యముమాపయిన్ జిలికినన్ నీకేమిలోటుండు? న
స్తోకంబై తనరారు సౌఖ్యతతులంచున్ దూఁగఁగాఁజేసి న
త్పాకట్యంబగు కీర్తికాంతకలనాభాగ్యంబుఁజేబట్టఁగా
వీక్షన్ బాలనచేసిపోవడగదా? వేవేగ రాజేశ్వరీ! 66

శా. అమ్మా! నిన్నెదనమ్మినీదుపదమేనందంబ్రయత్నింతుఁ బా
పమ్మున్ నాశముఁజేసిరోగభయమున్ బాపంగదే? నిత్యసౌ
ఖ్యమ్మున్ గూర్చుమవేగ మోక్షతతులన్ గల్పించి రక్షింపుమా
మమ్మున్ నీపదమందునిల్పి జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 67

శా. అంబా! నీదగుమాయలీలలెఱుఁగన్ స్వాంతంబునందెంతోనే
మంబున్ జొన్పి భజించుయోగికయినన్ మల్లాడినన్ గాని శ
క్యంబున్ గాదచువేళలందు నెటులేనందన్ బ్రయత్నింతు? మో
క్షంబీవేసమకూర్పఁగావలెనుమా శక్త్యంబ! రాజేశ్వరీ! 68

శా. పక్షంబుల్ తెగిపడ్డపక్షికరణిన్ బ్రాలూలియున్నాడ నీ
శిక్షాసూత్రముచాలునింక నయినన్ షేమంబునన్ జూచినన్
రక్షింపంవలె నీకటాక్షతతులన్ నాపై నినిల్పంగదే
వీక్షింపంగదే సౌఖ్యమిచ్చిమిగులన్ బ్రేమించి రాజేశ్వరీ! 69

శా. నీరూపంబుదలంతునేనెపుడు నిన్నే ధ్యానమున్ సేతు దై
వార్థన్ గాగల భక్తియుక్తితతులన్ భాసిల్లఁగాఁజేసినన్
నీరన్ముంచిన పాలముంచినను నిన్నే నమ్మితిన్ తల్లి! నా
భారంబీవె భరింపఁగావలయునంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 70

శా. నీవేరుంచెద నాదుబిడ్డలకు నిన్నేనమ్మినాఁడన్ జూమీ
నాపై నీకరుణాకటాక్షతతులందన్ జేయుమో తల్లిరో!
నీప్రాపుణనలేనిజీవితమునందే సౌఖ్యమబ్బున్? వెసన్
పాపంబున్ నశియింపజేసి కనుమా, జ్ఞానాంబ! రాజేశ్వరీ! 71

శా. ఏవేదంబుఁబఠింపనై తి నెపుడున్ హృద్యంబుగా శాస్త్రబో
ధావిర్భావనిదాసముల్ తెలియలేనై తిన్ లవంబేని, నీ
సేవాసక్తియొక్కునాకు దొసఁగుల్ శిక్షించి మన్నించి న
న్నీ పేరక్షణసేయఁగాఁదగును జుమ్మీ! రాజరాజేశ్వరీ! 72

మ. దినముంజిత్తము పల్లవింప భయభక్తిజూపి నీనామమే
మననంజేయుచునుంటి నెల్లపుడు బ్రహ్మనందమున్ బొందఁగా
నినుఁబూజించుచునుంటి నీపదములే నిక్కంబుగానమ్మితిన్
మనమందున్ గల కోర్కెతీర్చి గనుమంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 73

మ. తనువాబుద్బుదమెంచిచూడ, నిలలో తథ్యంబుగానిల్చునే
ధనమైనన్ సిరులన్న శాశ్వతములా? ధాతీతలంబందునే
మనియాశల్ పెనగొందు నెమ్మనమునందంబా! నినున్ నమ్మి చే
సినసేవల్ గనుపించునిత్యమనుచున్ శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 74

మ. జననంబెత్తినవారి కెప్పుడయినన్ జావంగధర్మంబునే
జనువారిన్ గని దుఃఖమొందనెపుడున్ సత్యంబుగాఁజెప్పదే
యనుమానంబునులేక వారికయి యాయాసంబులన్ జెందుటల్
చెనఁబుల్ చేసెను మార్గమిద్ది నిజమో శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 75

మ. భవదుఃఖంబులు పాపుమంచుమిగులన్ బ్రార్థించుచుంటిన్ సదా
భవదంఘ్రిస్తుతిఁజేసిజేసి యెటులో పాపంబుదగ్ధంబుఁజే
సి, వినేకంబగుమార్గమందరుగఁగాఁ జేయంగఁ గారణ్య దృ
ష్టిచిశేషంబును నాపయిన్ భటపుమా శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 76

మ. మునునేజేసినసాపమెంతగలదో? పుణ్యంబులేదో? అనం
బును, మోహంధుడనై వివేకవిధులకుబోనాడితిగాక, యీ
జననంబందున దుఃఖముల్ గలుగునే? జ్ఞానముతోనిన్నుఁగొ
ల్చి, నయంబందగజేయుమింకనయినక శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 77

మ. నిగమార్థంబునునేర్వనై తినెపుడు నిన్నేచుబూకించి మొ
క్కఁగలేదెప్పునికాసమొదనయితిగాలంబుభర్మంబునం
దగనెట్టఁబ్రచుతిపనై తినిపువో తల్లీ! నినునమ్మితి
సుగముగల్పనసేయుచూసదయతతో శోభిల్ల రాజేశ్వరీ! 78

మ. నినుహృద్విధినినిల్పిభక్తితతులక నేర్పొప్పనిచ్చి, నే
ననయంబు భజియింపమానమగదా, యాలస్యమింకేల? చే
సినపుణ్యంబునకై నమెచ్చి శుభముల్ చేకూర్పరాదా? సుఖం
బనునొందక దనరారునట్లు జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 79

మ. తనువెన్నాళ్లుధరాతలంబుసయినక దధ్యంబుగానిల్చునో
ననునందాక మహాభయంబుగనకుండక జేయుమొత్తల్లీ! నా
కు, నుపాయంబునుజూపి, యానెరుకనికొల్తునయంబొప్పజే
సినచిత్తంబుననిల్పిప్రసాదగదా శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 80

మ. లలితంబైన భవత్పదాబ్జయుగము లక్ష్యంబుతోఁబట్టి ని
చ్చలుబూజింతునయ మ్మొసంగనిదియే సాక్ష్యంబునిచ్చుకదా
యిలలోసౌఖ్యముగాంచు జీవితమునందేగం గటాక్షించియా
వలసినదివ్యపదంబునిమ్ము జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 81

మ. సతతాచారవిధానధర్మయుత సత్సాంగత్యము సత్యము
ధృతియు భూతదయాపరత్వవిధులు తేజంబును దెల్వీయు
మతియు శాంతమునోర్పుధ్యానమును సన్మాన్యప్రకాండంబులం
దతుకక జేయునునాదుబుద్ధిభగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 82

మ. పలుజన్మంబులనందితుట్టతుదకుఁ బ్రార్థకర్మంబునఁ
బలుసాపంబులఁజేసిపై నయమునుఁ బ్రాధింపఁగానేడ్చినఁ
నలుసంతై ననులాభముగడమగదా న్యాయంపుమార్గరంబునం
దేలమిఁబోయెడురీతిఁజేయుటకుఁ బ్రార్థింతుఁనినుఁదల్చితిని!

మ. పరమంబై రసవత్తరంబునయి సంపత్సారమై శ్రేయమై
నితానందమునై వినిర్మలమునై నిత్యంబునై భవ్యమై
సరసంబై మధురంబునై నెగడు సత్సారంబునీపాదముఁ
గరమొప్పుఁభజియింతు మోక్షపదముఁగాంక్షించిరాజేశ్వరీ!

మ. ప్రమదంబొప్పుభజింతు నిన్ను నెదలో భక్తిప్రభావముతో
ననురేంద్రాదులునై ననిఁదెలియలేరన్నఁ మరెవ్వరు, నీ
మముఁబోనిన్నెఱుంగఁజూలుదురు? సామంబందబోధించుచుఁ
మమునీసత్కరుణాకటాక్షగరిమఁ రక్షింతో? రాజేశ్వరీ! 85

శా. ఆరంభించినకార్యముల్ పొసఁగునట్లాపందముఁగూర్చి నా
భాగంబంతయునీవగై గొనుచు సంభావింపుమమ్మా! భవ
త్కరుణ్యామృతవృష్టిజిల్కినయెడఁ గార్వంబులీడేరు, పా
పైరక్షింపవె నాప్రయత్నములనంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 86

శా. నీపాదస్మరణంబుమాననెపుడుఁ నిన్నే భజింతుఁ సదా
నాపై ప్రేమరసంబుఁజిల్కికనుమా నన్నీపుకాపాడి, నా
పాపంబుల్ నశియింపఁజేసి కృపకుఁ బ్రాత్రంబుగల్పించుచుఁ
బ్రాపై రక్షణసేయుమిష్ట, జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 87

శా. దేవీ! పాపములేనొనర్చితిని భీతింజెంచి నీపాదముల్
సేవింపందలపోసినాఁడ దొనఁగుల్ శిక్షించినాపైఁగృపా
ప్రావీణ్యామృతమింతఁజిల్కియెడఁదఁ లాలించి రక్షించి ప్రి
మావిరూపతవరంబునిమ్ము జగదందా! రాజరాజేశ్వరీ! 88

మ. ననుబోషించెడుతల్లివీవయనుచున్ నాతండ్రివంచున్ గురుం
డనుచున్ జ్ఞానపదార్థమంచు నిరతంబావందసంధాయివం
చునెదన్ భక్తినిదాల్చినిన్నుఁగొలుతున్ శుద్ధాంతరంగమ్ముతో
ననురక్తివహియింపుమింక జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 89

శా. తానంబుల్ వ్రతముల్ తపంబులు మహాధర్మంబులున్ దీర్ధసే
వానిష్ఠానియమంబులై న నొనరింపన్ లేదు మూఢాత్ముడన్
నానాపాపములేనొనర్చితిని విజ్ఞానంబునున్ లేక నీ
వే, నన్నోవవలెన్ జుమా సదయతన్ బ్రేమించి రాజేశ్వరీ! 90

శా. నీకారుణ్యమునాపయిన్ జలికినన్ నిత్యోదయంబందెదన్
నీకున్ నిశ్చలభక్తిసేవతతులన్ నేర్పొర్పఁగాఁజేసెదన్
నాకోర్కెల్ నెఱవేర్చుమింక దయతో నన్నీవురక్షింపుమా
ప్రాకట్యంబగుసౌఖ్యమిమ్మ! జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 91

మ. త్వరలో నాదగుకోర్కె సత్ఫలమునొందన్ జేయుమోతల్లి! స
త్కరుణన్ దాల్చిభజింతునిన్ను నెదలోదాత్పర్యమున్ జూపి, స
ద్వరమొక్కండొనఁగన్ నుతించి జననీ? ప్రార్థించుచుంటిన్ నిరం
తరమున్ నాపయినీకృపన్ జిలుకరాదా? రాజరాజేశ్వరీ! 92

శా. ఏసామర్థ్యములేదునాకు నెఱురక్షింపన్ బ్రయత్నింతువో?
యీసంసారముఁగన్నరోతగలుగున్ హేయంబటంచెంచెదన్
నీసాన్నిధ్యమునిచ్చిసాయమిడి నన్నీవేసతంబున్ వృధా
యాసంబున్ వహియింపకేమనువుమంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 93

శా. సేవింతున్ భవదీయపాదయుగమున్ తేమంబటంచెంచుచున్
దేవీ! నిన్నెదనమ్మినాఁడ ననురక్తిజూపి రక్షింపుమా
నీవుండన్ భయముండబోదెవుడు సందేహంబునున్ లేదు త
ల్లి! వైశంబదయన్ వహింపఁదగదా? శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 94

శా. నీతో సత్యముఁజెప్పినాఁడనెడఁదన్ నిన్నే జపింతున్ నదా
యోతల్లి! కరుణాకటాక్షమునకున్ యోగ్యున్ననుంజేసి నీ
చేతోవీధిఁదలంపరాదె? దొసఁగుల్ శిక్షించి ప్రేమించి ని
న్నే తాత్పర్యవిధిన్ స్మరింతు నెపుడున్ నేర్పొర్ప రాజేశ్వరీ! 95

శా. నాయందున్ దొసఁగున్న కాలములయందాజ్ఞన్ బ్రవర్తించి, య
న్యాయంబున్ దొలఁగించి న్యాయవిధులన్ నాయందువర్తింపఁగాఁ
జేయన్ లేనె? మదీప్సితంబుత్వరలో సిద్ధింపనన్ బోవరా
దా? యమ్మా! వరమొక్కటిచ్చి జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ!

మ. ఉదయంబందునలేచికొల్తునిను నుద్యోగంబును జేసి నా
మదినిన్నే భజియింతు నెల్లపుడు సన్మానించి పూజించి యిం
పొదవన్ జూడుమనీకు మొక్కి కైదను బ్రత్యూహంబులందున్ వెతల్
విదళింపన్ గదె నీకటాక్షగరిమన్ ప్రేమించి రాజేశ్వరీ! 97

మ. హృదయాంభోజమునందు నిన్నెపుడు ధ్యానింతున్ నయం
[బొప్పగా
విదితంబై నవివేకమున్ గలిగి నీవేదిక్కటంచెంతు నీ
పదమున్ బట్టి భజింతునిశ్చలమతిన్ భావించెదన్ దైవమం
చెదలోనెంచినతంబు మొక్కి కైదను రక్షింపంగ రాజేశ్వరీ! 98

శా. అజ్ఞానంబునఁజేయుదుష్కృతములెన్నె నన్ శమింపన్ దగున్
విజ్ఞానంబునుబోధఁజేయుమెటులో వేవేగరక్షించి, నీ
యాజ్ఞన్ మీతెడువాఁడఁగానుదయతో నాలింపుమా, మామకా
వజ్రుల్ సైఁపుమతల్లివోలె జగదంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 99

శా. పెద్దల్ చెప్పిన త్రోవఁబోయితిని నేవిజ్ఞానమున్ గాంచితిన్
విద్వల్ కొన్ని గ్రహించియాపయినినున్ బేర్కన్ దగన్ బూనుచున్
దద్దన్ గొల్చుచునున్న వాఁడసతమున్ ధృఢంబుఁగాపాడి, నీ
పద్దన్ సంపసియింపఁజేయుమికనంబా! రాజరాజేశ్వరీ! 100

మ. అరవిందోత్పలపారిజాత సుమకందాశోక పుష్పంబులన్
 వరలీలన్ గొనితెచ్చి భక్తియు మహాభాగ్యంబుఁజేకూటఁగా
 కరపాల్గిఁ ఘటియించి పాదములమొక్కన్ వేగ పూజించెదన్
 సిరులన్ సౌఖ్యమునిచ్చి కాపుమమమున్ శ్రీరాజరాజేశ్వరీ! 101

శా. భక్తిగొంచిభజించుచుంటి నెపుడున్ భావంబులుప్పొంగ, నా
 శక్తిజూపితి నీకటాక్షగరిమన్ సత్యంబునేఁజెప్పితిన్
 ముక్తిగొంచెడు మార్గమందరుగఁగాబోనిమ్ము మద్బుద్ధి, నా
 వ్యక్తి పద్యమువ్రాయుభావమునుమార్పన్ రాదు రాజేశ్వరీ!

